

## *Darton híveinek kitüntetései*

# KULTÚRA

### *Avagy a halál neves csatamezőinek trófeái*

A sötét tréfák urának minden halott lelkénél kedvesebbek azok, akik kitüntették magukat hitének legnagyobb ütközeteiben. Ezen hívének biztos helye lehet mellette, személyes síkján vagy holta után angyalaként szolgálni tovább magas rangú papjai és paplovagjai hívására válaszul. Ezért azok, akik ilyen csatában vettek már részt, arra igyekeznek felhívni hittársaik figyelmét találkozásaik során.

Ez nem jelent rangban való eltérést feltétlenül, de az biztos, hogy összeverődött kompániákban magától értetődően ragadják magukhoz azok a lovagok a hangot és a vezetést, akik bírnak egy vagy több ilyen **Sötét Trófeával**. Ezeket ugyan nem kapják kitüntetésként a maremiták, hanem magukat ékesítik fel velük, de senki sem merészelne jog nélkül bírni egy ilyen jelvényt.

Ritka az, hogy valaki kettőnél többet bírjon ezek közül, az pedig, hogy esetleg mindet, az pedig lehetetlen. Ezért is van, hogy már egy-egy ilyen trófea kiemelkedést biztosít a dartonita lovagok körében. Ez azonban folyamatos feszültséget is kelthet közöttük, és aki így áll egy csapat élére, az számíthat rá, hogy párviadalra hívják hittársaí.

Kevés nagyobb dicsősége lehet egy fiatal maremitának, minthogy elmondhassa magáról, jobbnak bizonyult egy sötét trófeát viselőnél.

Az egyik legismertebb ilyen trófea a Dúlás veteránjai közül kikerülő dartonitaké. Ők Ó-Pyarron pusztulása után öncsonkítás révén tettek szert arra a „mosolyra”, amiről sokan felismerik őket. Az Államszövetség felszabadulásáig nyílt sebként viselték, csak azután varrhatták be, ápolhatták. Bár sebük évek alatt begyógyul, de a heg mindörökre hirdeti elhivatottságukat Krán bérenceivel szemben. Kegyetlen arcebüket maguk és a világ is úgy ismerte meg, mint **Darton mosolyát**.

A második kitüntetés a sorból a 14. Zászlóháború alkalmával a Vinalicsata túlélőinek a sajátja, akik a Sötét Próféta oldalán változtatták meg a csata kimenetelét, és egyszer s mindenkorra tették le a voksukat az Északi Szövetség mellett a Toroni Birodalommal szemben. Azok a lovagok, akik büszkén emlékeznek meg erről, mellvértjükre egy **Fehér Nap szimbólumot** festettek fel. Az ilyen dartonitákat még a nyakas dwoonok is szívesen látják otthonukban.

A következő már Darton szent földjéért ontott vérrrel kiérdemelhető: Rowon városállamának védelmében, majd felszabadításában való részvételért jár.





A környező mocsarat a sajátjuknak valló folyami kalóztestvériség zargatta nyughatatlanul a Próféta híveit és az őslakókat, ameddig néhány tucat lovag fel nem vette velük a harcot, és egészen a Quiron-tengerig pusztította a szervezetet. Innen ered, hogy ezen lovagok vértjükre kötötték a **Cápák Kendőjét**. Az eredetik a harcokban megölt kalózok fejkendőjéből lett trófeák.

A maremiták ezután minden nagyobb konfliktusból kivették a részüket, gyakorta kalandozóként is. Így jutottak el a Manifesztációs Háborúba is, annak második felében Isidor de Sedierta legendás Légiójával. A hadjárat végére több veterán is feltetováltatta a szemüket körbevevő **Fogyó Kék Hold** szimbólumát. Nem tisztázott, hogy ellenségeiktől vették ezt át vagy a készséges bennszülöttek szokása terjedt el ilyen formán. Mindannyian a jobb szemük köré készítették el ezt a tetoválást.

A Sötét Próféta utazásainak egyik legfontosabb állomása volt a Déli-Városállamokban Darton szent tárgyának, az Első Varjúereklyének a megtalálása. Azok a lovagok, akik a küldetésében magára maradt Próféta segítették ebben, és egy hittársuk várát védelmezték (a legenda szerint egy ideig Airun ellenében is), azok vértjükre a **Varjúcsőr** motívumát kovácsoltatták, amelybe beilleszthető Szent Szimbólumuk. Mondják, hogy ezt a praktikus megoldást, amely alkalmas a szimbólum vérhez rögzítésére, más pyar nehézvértes paplovagok is előszeretettel alkalmazzák, persze a rendjükre jellemző motívum kialakításával.

Airun Al Marem vadászata a második varjúereklyére kis híján balul végződött Kránban. Leghűségesebb hívei azonban sereggé szerveződtek és megselekedtek a lehetlent: betörték a Fekete Határ mögötti Birodalomba urukért. Fehér orkok és sötét vértes lovagok vállt-vállnak vetve mérték össze

erejüket a kráni csatamágusokkal és szabados seregekkel. Erről a hősi helyállásról emlékeznek meg vértjeiken fehér alapon fekete **Törött Szarvú Kos** festésével. A trófea elterjedése után több kráni fejadászrend fogadott bosszút mindezen lovagok és fehérorkok megölésére. Utóbbiak vagy bundájukba vágatták a mintát, vagy savval maratták a bőrükbe.

A Sötét Trófeák persze csak kiegészítői azoknak a legendáknak, amik Darton híveit övezik. Más küzdelmeiknek is ismeretesek trófeái Erionban is. Fentebb csak a leghíresebb kitüntetéseiket említettük meg. A Nekropolisz békéjének fenntartásáért éppúgy érdemelnek ki hasonlóakat, mint a Kard Testvériséggel szembeni harcaikért. Tetteiket hírnevükön kívül a kalandozók között híres krónikások és neves bárdok is szívesen feljegyzik és járnak nyomukban, mert abban biztosak lehetnek, hogy érdemes történeteket ismerhetnek meg ezáltal.

2013.06.03.

Szerző: Gulandro

Forrás: Maremita Egyházközösség

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent a Krónikák oldalon is.